

הדור הולך ופוחת - והפעם איש רב פעלים שהקדיש את כל חייו קודש לתנועת העבודה - הקיבוץ - וקליטת העליה.

שלמה נולד בעיר לוויטש אשר בפולין בשנת - 1901, בן בכור במשפחה ברוכת ילדים. (שבעה אחים ושלוש אחיות) להוריו שרה ויצחק ליפסקי ז"ל.

בבית אוריה ופעילות ציונית - הילדים התחנכו מילדותם על ברכי ערכי הציונות והיהדות. ההורים פעילים בתנועות הציוניות "השומר הצעיר" ו"החלוץ".

בגיל 15 נשלח שלמה לעיר הגדולה לודג' - ללמוד כביה"ס התיכון תרבות כדי שילמד את השפה העברית ויספוג את רוח התרבות היהודית.

עם סיום לימודיו כשהוא גרוש מאוויים ותכניות הוא עוזב את בית הוריו כשפניו לאמריקה! בהגיעו לצרפת - מגיעות אליו ידיעות על מאורעות 1920-21 והוא מחליט לשנות את היעד ולעלות לארץ-ישראל.

בשנת 1921 הוא מגיע לארץ ומצטרף לגדוד העבודה ע"ש יוסף טרומפלדור ועוסק בעבודות כיבוש העבודה - סלילת כבישים, ייבוש ביצות וכו'. שלמה מצטרף לקיבוץ תל-יוסף בשנת 1922 (מספר חודשים אחרי העליה לחל) - הוא מתגלה מהר מאד כבעל השקפת עולם מגובשת, כאיש עקרונות המצוי בדרכה של תנועת העבודה והתנועה הציונית. הוא לוקח חלק פעיל בויכוחים הסוערים - במאבקים ובפילוגים שידע קיבוץ זה בשנות קיומו.

בשנת 1929 הוא מקים משפחה ונושא לאשה את דבורלה ז"ל. שנתיים לאחר מכן נולד בנם אליהו.

הדינמיות ורצון העשייה העז בהם ניחן שלמה אינם נותנים לו מנוח והוא יוצא לשליחותו הראשונה בשנת 1933 מטעם "החלוץ" לצ'כיה לעורר יהודים לעלות לא"י. בדרכו הוא מבקר בבית הוריו ומביא את בשורת א"י המתחדשת לעיירה כולה.

ואז גמלה בו ההחלטה להעלות את כל משפחתו לא"י ולקיבוצו תל-יוסף.

משאלתו מתמלאת והמשפחה כולה מגיעה עד 1934 לתל-יוסף ומכה פה שורשים, עד עצם היום הזה.

בין שליחות לשליחות ומשימה למשימה הוא חוזר לעבודת האדמה למטע הזיתים אותו אהב ואותו טיפח.

עד מלחמת העולם השנייה הוא יוצא לסייע בהצלח יהודי צ'כיה, הוא רוכש עם קונפינו (יבל"א) ספינות ומצליח להציל מאות יהודים ולהעלותם לארץ.

עם הקריאה להתגייס לבריגדה היהודית - מתייצב שלמה, כדבר המוכן מאליו, וזאת למרות גילו הגבוה, הוא מתגייס לפלוגת תובלה ומשתחרר עם סיום המלחמה.

הוא חוזר לביתו ומשפחתו וגם הפעם לתקופה קצרה - והשליחות הפעם לברזיל הרחוקה משם הוא מביא יהודים רבים.

השנים הם ראשית הקמתה של מדינת ישראל. המוני יהודים מכל התפוצות מגיעים לכאן. תנאי הדיור קשים, מעברות - מחנות מעבר, צריפונים ובדונים. שלמה מחליט להטות שכם ויורד דרומה לכפר ירוחם - מלווה את העולים בצעדיהם הראשונים במקום, כעבודה, וככנית הישוב. הוא שוה במחיצתם שלוש שנים.

השליחות הכאה היא: היחלצות לעזרתו של קיבוץ רמת-רחל העומד על סף התמוטטות. הוא מגייס משפחות ממשקים ותיקים (ביניהן משפחות מתל-יוסף) בעקשנותו הוא מצליח למנוע חיסולו של קיבוץ זה.

השנים עושות את שלהן - ושלמה עובר לפעילות רעיונית יותר. הוא מפיץ את רעיון הקיבוץ בחוברות, ספרים, שיחות והרצאות, הוא עובר את הארץ לאורכה ולרוחבה וכל זאת כתנאי תחבורה קשים ביותר, הוא מופיע לפני תלמידים בכתי הספר, עולים חדשים, פועלים במקומות עבודתם.

חוץ כדי עבודה זו יוזם שלמה את נטיעת יער החלוץ ועושה ימים כלילות לאסוף תרומות למטרה זו.

שלמה היה מעורה בחיי תל-יוסף על בעיותיה השונות, הוא לוקח חלק פעיל בחיים הציבוריים. היה בין היוזמים להקמתו של בית טרומפלדור.

במצבים קשים בקיבוץ ידע תמיד להציע פתרונות הולמים, וזאת כדי לשמור על הבית הקיבוצי. הוא ראה כדאגה את ירידת מוסר העבודה ועליית רמת החיים, הוא הטיף לחיי פשטות וצניעות ובז לבזבז ולשפץ.

היה נאמן להשקפותיו ועקרונותיו - עד לקיצוניות, לא השלים עם תופעות רכות בחינוך, ופעמים רבות - היה קולו כלתי נשמע.

הוא השמיע דבריו מעל במות תנועתיות וציבוריות - היה פעמים רבות כמטיף בשער, חרה לו שחברי קיבוצו ממעיטים להשתתף ואינם מחשיבים את ההתכנסויות התנועתיות.

כשנים האחרונות קשתה עליו ההליכה עקב מצב כריאותי לקוי אך הוא המשיך במסעותיו על פני הארץ כשהוא דבק בשליחותו.

שלמה ידע להאזין לבעיות הפרט ולסייע לאנשים בשעותיהם הקשות, סייע לרכים בצרתם, והביא אור לרכים מהם. מנהג ביקור חולים היה דבר שבשיגרה אצלו.

לפני מספר שבועות נוחח שלמה כרגלו, כשהוא מלא חכניות לעתיד.

חזר הביתה לפני מספר ימים כשהוא הולך ומחלים, כשבני משפחתו סועדים אותו.

ולפתע נדס ליבו.

יהי זכרו ברוך!

אברהם יריב